

شرحی انتقادی بر قانون جرم سیاسی

مصوب ۱۳۹۵/۰۲/۲۰

همراه:

قوانين، طرح‌ها، لایحه مرتبط

تألیف:

مهرزاد بوستانی

وکیل پایه یک دادگستری کانون وکلای منطقه فارس

دانشجوی دکتری فقه و حقوق اسلامی

انتشارات جاویدانه

شماره کتابشناسی ملی : ۴۴۲۰۳۴۶	ردیبندی دیوبی : ۰۳۴۵/۰۵۵۰۲۳۱	ردیبندی کنگره : ۰۴۴۱۵۷۴۰۰۹۵	موضوع : کتابنامه	موضوع : پوسته	موضوع : قانون اسلامی ایران	موضوع : ایران	موضوع : ایران	موضوع : ایران	موضوع : ایران	مشخصات ظاهری : شابک	مشخصات نشر : ص. ۱۳۶	مشخصات ظاهری : تالیف: مهرزاد بوسنانی	عنوان و نام پدیدآور : شرحی انتقادی بر قانون جرم سیاسی مصوب ۱۳۹۵/۰۲/۲۰: به همراه قوانین، طرحها و لواح مرتبه/ تألیف: مهرزاد بوسنانی	عنوان قراردادی : Iran, Laws, etc	عنوان و نام پدیدآور : ایران. قوانین و احکام	عنوان و نام پدیدآور : بوسنانی، مهرزاد، ۱۳۶۱-
-------------------------------	------------------------------	-----------------------------	------------------	---------------	----------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------------	---------------------	--------------------------------------	---	----------------------------------	---	--

٦٩

عنوان کتاب: شرحی انتقادی بر قانون جرم سیاسی مصوب ۱۳۹۵/۰۲/۰۶
تألیف: مهرزاد بوسستانی
ناشر: انتشارات جاودانه، جنگل
ناظر فنی: امین لشکری
نوبت و سال چاپ: اول، ۱۳۹۶
قطع و تیراز: وزیری، ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال
شانک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۵۸-۴۸۴-۸

*email: info@junglepub.org
http://www.jangal.com*

تلفن: ٤٦٥ - ٦٦٤٩٠٣٨٢ - ٦٦٤٩٠٢١
٩ - ٠٠٣٨٠٠٣٣٢٠٥٠٦٧ - ٣٣٢٠٣٣٢٠٣١

«حق چاپ برای مؤلف محفوظ است»

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۷	قانون جرم سیاسی
۱۳	ماده ۱: تعریف و مفهوم جرم سیاسی
۲۲	ماده ۲: مصادیق جرم سیاسی با لحاظ شرایط
۲۲	ماده ۳: تخصیص و تغییر برخی عناوین از مفهوم جرم سیاسی
۳۵	ماده ۴: احواله رسیدگی به قانون آئین دادرسی کیفری
۴۰	ماده ۵: تحویه ایراد متهم به پرسشی اتهام و مرجع رسیدگی و اعتراض آن
۴۴	ماده ۶: مزايا و امتيازات مجرمین و بهمن ساسی
۵۱	منابع و مأخذ
۵۳	ضمائیم: مقررات و قوانین

مقدمه

«گه ملحد و گه دهری و کافر باشد

گه دشمن خلق و فتنه پرور باشد

باید چشد عذاب تنہایی را

مردی که ز عهد خود فراتر باشد»

«شنیص کدلی»

جرائم سیاسی یکی از عنایوں مبهم ادبیات کیفری نظام حقوقی ما می‌باشد. در قانون اساسی یک اصل مجزا به این مه مختص داده شده است و وعده تبیین مفهوم و تعریف آن بیان شده بود در اصل ۱۶۸ قانون اساسی. آن‌دست است: «رسیدگی به جرم سیاسی و مطبوعاتی علنی است و با حضور هیأت منصفه در مام اکم دادگستری صورت می‌گیرد. نحوه انتخاب، شرایط، اختیارات هیأت منصفه و تعریف ...، سیاسی را قانون براساس موازین اسلامی معین می‌کند.» در اصل ۱۶۸ ق. ۱ تبیین مفهوم و تعیین جرم سیاسی را براساس موازین اسلامی بر عهده قانون‌گذار در قوانین عادی نموده است. در طول مدت ۳۷ گذشته به علل نامعلوم در قوانین عادی مفهوم جرم سیاسی تبیین نگردیده بود تا اینکه در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۲۰ قانون جرم سیاسی در قالب ۶ ماده در روزه‌زان پایه پذیریات سیاسی مجلس نهم به تصویب رسید و شواری نگهبان در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۲۹ عدم مغایرت قانون جرم سیاسی را با شرع و قانون اساسی اعلام نمود.

در سالیان گذشته در راستای اجرای اصل ۱۶۸ ق. از سوی نهادهای رسمی اعم از وزارت دادگستری، مجلس شورای اسلامی و ریاست جمهوری طرح‌ها، لواح و پیشنهادهای مجزا و مشترک در خصوص تبیین مفهوم جرم سیاسی ارائه شد این پیشنهادهای مجرزا و مشترک در خصوص تبیین مفهوم جرم سیاسی ارائه شد که این پیشنهادها بعد از بررسی‌های کارشناسی در راستای تحقق آرمان‌های قانون اساسی قدم برداشتند که در

تاریخ ۱۳۸۰/۳/۸ طرح جرم سیاسی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و این طرح مصوب با ایرادات شورای نگهبان روبرو شد و بعد از آن از دستور کار مجلس و حتی مجمع تشخیص مصلحت نظام (اصرار بر مصوبه توسط مجلس) خارج گردید و در نتیجه مجلس نهم در قالب ۶ ماده مبادرت به تصویب قانون جرم سیاسی نمود. قابل ذکر است اصطلاح «قصیرات سیاسی» در اصل ۷۹ متمم قانون اساسی مشروطیت وجود داشته است و از طرفی در قوانین قبل و بعد از انقلاب لفظ «جرائم سیاسی» استعمال گردیده است اما مفهوم و مصادیق قدیمی آن مورد تصریح قرار نگرفته است شاهد مثال این مطلب ماده ۱۳ قانون فعالیت اجرایی باشد^۱ که اصل ۱۶۸ و جرم سیاسی را مورد اشاره قرار داده است اما مفهوم آن تبیین نگرددیده است در سایر مقررات و قوانین موضوعه نیز صرفاً به استعمال لفظ «جرائم سیاسی» اکتفا شد. است. در قانون جرم سیاسی متن اثر از ضوابط (ذهنی، عینی و مختلط) در مقام تبیین نموده جرم سیاسی برآمده است اگرچه در تحقق این هدف، دچار نقصان و ایراداتی نیز گردیده است. قانون مند شدن مقوله جرم سیاسی در ادبیات حقوقی ما مطلب ارزشمندی است که سوردمدی بر حقوقدانان می‌باشد و قرینه‌ای معتبر بر وفاداری متن ایرانی به اصل جهانی قانونی برداشت. جرائم و مجازات‌ها می‌باشد. این نوشتار که تحت عنوان «شرحی انتقادی بر قانون جرم سیاسی» نامگذاری گردیده است در قالب شرح ماده به ماده در ابعاد لفظی و ماهوی ایرادات و کاستهای قانون را مورد اشاره قرار داده است اگرچه موضوع جرم سیاسی مرتبط با امور حاکمیت و سیاست می‌باشد اما نگارنده با ادبیات حقوقی و فقهی از دریچه نقد حقوقی و لفظی قانون جرم سیاسی امور برسی و انتقاد قرار داده‌ام و اختلاط اظهارنظرهای حقوقی و علمی با امور سیاسی دون شأن جامعه علمی می‌دانم از این جهت عدم وابستگی و جانبداری از گروه یا گروه خاص در طرح مطالب کتاب را مبنا قرار داده‌ام و شایسته آن است که متن و مراجع نظری نیز با محور قرار دادن رسالت و وظایف قانونی خود در اصلاح و تکمیل قوانین اهتمام بیشتری ورزند. تا قبل از تصویب قانون جرم سیاسی (۱۳۹۵/۰۲/۲۰) و تأیید شورای نگهبان (۱۳۹۵/۰۲/۲۹)

۱. در مراحل چاپ کتاب، قانون جدید نحوه فعالیت احزاب و گروههای سیاسی مصوب ۱۳۹۵ در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب گردید که ماده ۲۳ قانون موصوف، به طور صریح قانون فعالیت احزاب، جمعیت‌ها و انجمن‌های سیاسی و اصنیفی و انجمن‌های اسلامی با اقلیت‌های دینی شناخته شده مصوب ۱۳۹۴ را نسخ نمود. قانون اخیر تصویب در سال ۱۳۹۴ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و حسب اختلاف مجلس و شورای نگهبان در برخی از بندها موضوع به مجمع ارسال گردید که مجمع بندهای مورد اختلاف را تأیید نمود. اطلاق عنوان قانون بر مصوبات مجمع از باب تسامح می‌باشد.

حقوقدانان در تبیین مفهوم و تعریف جرم سیاسی، جرائم علیه امنیت در بخش تعزیرات قانون مجازات اسلامی و جرم «بغی» را به عنوان مصاديق و مبنای فقهی آن مطرح می‌نمودند و هم اکنون با وصف تصویب قانون جرم سیاسی ملاک و مبدأ در محاکم صرفاً قانون جرم سیاسی مصوب ۱۳۹۵ می‌باشد. اگرچه احالة‌های مکرر به قانون مجازات اسلامی نیز وجود دارد. علاوه بر این جرم «بغی» نیز به عنوان یک جرم مستقل در ماده ۲۸۷ ق.م. ا مصوب ۱۳۹۲ مورد توجه قانون‌گذار قرار گرفته است البته جرم «بغی» از لحاظ ماهوی و مادی با جرم سیاسی متفاوت می‌باشد و برخی از حقوقدانان که به عنوان یک مبنای فقهی در سابق از این ماده‌اند صرفاً در مقام توجیه مبنای فقهی مطلب بوده‌اند. علاوه بر این شائبه‌ای اخراج طبقه سیاسی و امنیتی به‌طور ناقص رفع شد در هر حال وفاداری مقتن به اصل قانونی بودن جایز مجازات‌ها قابل تحسین می‌باشد.

این کتاب مشتمل بر دو بخش می‌باشد که در بخش اول به نقد و بررسی ۶ ماده قانون جرم سیاسی پرداخته شده است و در بخش دوم در قالب عنوان ضمائم، مقررات و آئین‌نامه‌های مرتبط با قانون جرم سیاسی و طرح‌ها و ایرادات شورای نگهبان در راستای تطبیق، مستندسازی و مقایسه آمد، اما علاوه بر این در برخی از صفحات در زیرنویس در قالب الحالات یا محسناً و نکته‌های لارم نیز اسناد نگارنده ارائه شده است. هم اکنون اهم انتقادات و ایرادات ابرازی در خصوص قانون وصوف، توسط نگارنده به‌طور اجمال مورد اشاره قرار می‌گیرد امید است مقتن در آینده بالعزم این عملی و ظهور کاستی‌های آن نسبت به اصلاح و تکمیل قانون اقدام نماید.

- ۱- تزاحم و تعارض قانون در مفاهیم و مصاديق با سایر این‌ها
- ۲- عدم تصریح به افراد سببی در بند «ج» ماده ۶ و انصراف لغت «طبة» او «به افراد نسبی
- ۳- اختصاص حق ملاقات به ایام حبس.
- ۴- عدم پیش‌بینی دسترسی به وسائل الکترونیکی و اینترنت و فناوری‌های روز
- ۵- عدم رعایت اصول تبوب و فصل‌بندی.
- ۶- عدم پیش‌بینی حق ملاقات با وکیل دادگستری و مشاور حقوقی
- ۷- اکتفاء به اجمال قانون در قالب ۶ ماده.

- ۸- عدم تصریح بر قوانین و مقررات مغایر احتمالی و نسخ آنها
- ۹- عدم تصریح به تصویب آئین‌نامه اجرائی قانون
- ۱۰- عدم تصریح به امتیازات و مزایای مقرر در مقررات بین‌المللی
- ۱۱- ابهام در اصطلاح «بیم تبانی و ضرورت تکمیل تحقیقات»
- ۱۲- مشترک بودن برخی از امتیازات و ارفاق‌ها با مجرمین عادی در ماده ۶.
- ۱۳- عدم تبیین مفهوم جلسه اول دادرسی در تجدیدنظر خواهی در ماده ۵
- ۱۴- عدم تصریح به لزوم حضور هیأت منصفه در رسیدگی به ایراد متهم به سیاسی بودن اتهام در ماده ۵.
- ۱۵- ابهام در رسیدگی به اعتراض به قرار ایراد به اتهام موضوع ماده ۵.
- ۱۶- احواله و احوالهای مدنی، مختص جرائم سیاسی با ترکیب مستقل با توجه به تفاوت جرم مطبوعاتی سیاسی.
- ۱۷- عدم پیش‌بینی هیأت مدنی، مختص جرائم سیاسی با ترکیب مستقل با توجه به احواله و احوالهای مجرم و شافعی حرائم سیاسی و احواله‌های مکرر به سایر قوانین.
- ۱۸- عدم تعیین مجازات مجرم و شافعی حرائم سیاسی و احواله‌های مکرر به سایر قوانین.
- ۱۹- جرم انگاری توهین به رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام و عدم تعیین میزان مجازات آن در بند ۱ ماده ۲ ق. ج. س.
- ۲۰- اختلاط جرائم خشن در قوانین انتخاباتی با قانون جرم سیاسی.
- ۲۱- تحقق تخصیص اکثر در ذیل ماده ۳ ق. ج. س.
- ۲۲- عدم تعریف قانونی اصطلاحات «اصل نظام»، «ضریبه زدن» و «ملح امور کشور».
- ۲۳- عدم ذکر لفظ آئین‌نامه‌های مرتبط در بند «ت» ماده ۲ ق. ج. س.
- ۲۴- احواله به قانون انتخابات خبرگان رهبری (بند «ت» ماده ۲ ق. ج. س) در حالی که در قانون انتخابات خبرگان رهبری جرائم و مجازات‌های آن پیش‌بینی نگردیده است بلکه در آئین‌نامه اجرائی آن جرائم پیش‌بینی شده است.
- ۲۵- تغایر و تنافی جنبه خصوصی و قابل گذشت بودن جرم سیاسی مقرر در ماده ۵۱۷ ق. م. ا موضوع بند «ب» ماده ۲ ق. ج. س با جنبه عمومی جرم و ماهیت آن در جرائم سیاسی

- ۲۶- اطلاق نشر اکاذیب در ماده ۲ ق. ج. س.
- ۲۷- تفاوت ماهوی افتراء و توهین و عدم رعایت آن و ذکر متوالی آنها در بند «الف» ماده ۲ ق. ج. س.
- ۲۸- احالة به قانون فعالیت احزاب و انجمن‌ها و عدم جرم‌انگاری در قانون موصوف و اكتفاء به استعمال و بکارگیری لفظ «خودداری» در ماده (۱۶).^۱
- ۲۹- عدم تبیین نحوه احراز انگیزه سیاسی به عنوان یک مقوله درونی (ضابطه ذهنی).
- ۳۰- در عنان قانون لفظ «جرائم» لحاظ شده است و این در حالی است که استعمال و بکارگردانی آن‌ظاهر «جرائم» صحیح‌تر می‌باشد.
- ۳۱- عدم کر مستندات و مواد قانونی قانون مجازات اسلامی در احالة‌های موجود در ماده ۲ ق. ج. س.
- ۳۲- عدم تصریح و استناد به ماده ۱۳ قانون فعالیت احزاب و گروه‌ها.^۲
- ۳۳- عدم پیش‌بینی و تفسیر جرائم دولت و حکومت علیه اشخاص و شهروندان یک نقص در قانون جرم سیاسی است، زیرا ممکن است دولتمردان و حکمرانان مبادرت به ارتکاب اعمال و افعالی نمایند که موجب خیل حقوق و آزادی‌های اشخاص گردد متأسفانه مقتن صرفاً به مفاهیم سنتی - رم سیاسی اكتفاء نموده است.
- در پایان از زحمات استادان عالیقدر و دانشمندم در مسائل تحصیلات دانشگاهی که خوشچین خرمن معرفت و دانش آنها بوده‌ام تشکر و قدیانی خود را اعلام می‌نمایم، قابل ذکر است مساعدت‌ها و حمایت‌های دوستان ارزشمندم آقایان (دکتر مسعود رضا دادیار، محسن دادیار (دانش‌آموخته علوم اجتماعی)، علی شیدا، ابراهیم عبّادی (خلای دادگستری مرکز)، وحید بخشی، هومان بخشی و مهرداد خدارتی را قادردان می‌باشم و مرائب سپاسگذاری خود را نسبت به آنها اعلام می‌کنم. علاوه بر این زحمات همسر مهربان و فداکارم در کنار دختر عزیزم (بهاره)، که در مدت تهیه و نگارش این اثر همراهی خود را
-
۱. قانون فعالیت احزاب مصوب ۱۳۶۰ به موجب ماده ۲۳ قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی نسخ گردیده است. یکی از توالی فاسد احالة در قانون نویسی در همین مطالب می‌باشد زیرا در ماده (۲) قانون جرم سیاسی ۱۳۹۵، قانون فعالیت احزاب مصوب ۱۳۶۰ مورد احالة قرار گرفته است و این در حالی است که قانون مورد احالة نسخ گردیده است و قانون ناسخ صرفاً از لفظ «جرائم سیاسی» استفاده نموده است.

ادامه دادند و این همراهی در تکمیل و به ثمر رسیدن این اثر تأثیرگذار بوده است نهایت قدردانی خود را نسبت به آنها اعلام می‌نماییم امید است کتاب حاضر سرآغازی نو در ماهیت مبهم «جرائم سیاسی» در حقوق ایران باشد و سایر پژوهشگران و حقوقدانان در قالب پژوهش‌های مستقل و نو، کاستی‌های آن را تکمیل نمایند و مقنن ایرانی نیز در راستای رفع ابهام و تبیین مفاهیم قانونی آن، اصلاحات لازم را معمول دارد.^۱

انعکاس دیدگاه‌های ارشادی و انتقادی به نگارنده جهت اصلاح در چاپ‌های آتی قرین امتنان خواهد بود.

مهرزاد بوستانی

وکیل دادگستری کانون وکلای منطقه فارس
روستم - ممسنی - تیر ماه ۱۳۹۵

۱. یادآوری: در مراحل آخر چاپ کتاب، قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی توسط مجمع تشخیص مصلحت، نظام (۱۳۹۵/۸/۸) تصویب گردید که در بیان ماده ۲۳ قانون موصوف، قانون فعالیت احزاب، جمعیت‌ها، انجمن‌های سیاسی و صنفی و انجمن‌های اسلامی و اقلیت‌های دینی شناخته شده مصوب ۱۳۶۰/۶/۷ نسخ گردید. از این جهت ذکر چند نکته لازم می‌شود از تکرار پاورقی در صفحات آتی خودداری می‌شود.
- نکته ۱: حمل عنوان بر مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام از مراجعت می‌باشد اگرچه از باب غلط مشهور استعمال می‌شود از طرفی آزمایشی بودن این مصوبه محل تأمل است.
- نکته ۲: در قانون جرم سیاسی (ماده ۲ بند پ) به قانون فعالیت احزاب مصوب ۱۳۶۰/۶/۷ احاله شده بود که با وصف نسخ مورد احواله، سالیه به انتفاء موضوع است و صرفاً به تفسیر و متن قانون جدید که به استعمال الفاظ «جرائم سیاسی» اکتفاء نموده است باید پرداخت که متأسفانه این موضوع از توالي فاسد، احواله در قانون نویسی می‌باشد.
- نکته ۳: توجيهات، انتقادات و استدلال‌های ارائه شده پیرامون قانون سابق صرفاً در مقام استشهاد و ارشاد می‌باشد.

- نکته ۴: قانون جدید فعالیت احزاب مصوب ۱۳۹۴/۱۱/۴ می‌باشد که توسط مجلس شورای اسلامی تصویب گردید و برخی از مواد آن، به علت اختلاف شورای نگهبان و مجلس، به تأیید مجمع رسد. وجود تبصره‌های زیاد در این قانون یک عیب اساسی از لحاظ نحوه نگارش قانون می‌باشد.